

lää työväen vallan koko ohjelman tarkoituksellisesti. Se ensinnäkin poistaa suur-kansallisen imperialismin paluumuutoksen mahdollisuuden, ja toiseksi se paljon yksinkertaistaa ongelmia, jotka johtuivat siitä, että yhdenmukaista politiikkaa ei voi sovelleta niin hajanaiseen valtakuntaan kuin on Venäjä. Se antaa mahdollisuutta makautumiselle, joka tekee sosialistiseen yhteiskuntajärjestykseen siirtymisen helpommaksi kuin mitä se muuten olisi.

Olemme siis sitä mieltä, että Venäjän työväen hallituksen vallassa pysymistä edistää se seikka, että Venäjän kansan vaatimukset eivät ainoastaan saa sen viipeltämättä konstatoida niiden itsensä takia, vaan ne vastustamattomalla voimalla luovat pohjan Venäjän sosialistisen työväenliikkeen koko ohjelmalle, joka samalla on meidän selvä ja selkeä ja nyt kumulaation kohoava kansainvälinen sosialidemokratiamme ohjelma.

Venäjän työväenhallitusti tietysti

(True translation filed with the postmaster at Fitchburg, Mass., as required by the act of Oct. 6, 1917.)

B. Nuorteva.

A. F. of L:n konventioni

American Federation of Laborin viime vuoden konventionista yleensä lausuttiin sen olleen suhteellisesti edistysmielisemmän, mitä liiton historia tietää. Tämän vuoden konventioni, joka pidettiin Buffalossa marrask. 12—24 p., sensijaan voitane laskea suhteellisesti taantumuksellisimmaksi.

Miten on käsitettävä se, että yhden vuoden aikana saatetaan ottaa noin äkkinäinen takasana: sota-aika. Isänmaallisuuden varjossa voidaan näet sota-aikana läpiajaa minkälaisia tuumia tahansa. Edistysmielisemmän, luokkatietoisimman aineksen taholta on sota-ajan rajoituksien takia miltei mahtoton saada ääntään kuuluville. Heikommat senlisäksi pelästyvät

ei voi tuossa tuoklossa muuttaa tsaarivallan Venäjää sosialismin Venäjäksi. Sen täytyy monessa asiassa mukautua vielä vallitsevaan kapitalistiseen järjestelmään. Mutta äärettömän suuresta merkityksestä on, että kaikessa toiminnassaan tämä hallitus voi tietoisesti puskea kehitystä sosialistia suuntaan.

Vielä suuremmasta merkityksestä on, että Venäjän vallankumous sittenkin tuli siksi, koska sitä toivoimme maailskuun toivorikkaina päivinä ja joka oli vähällä jäädä tapahtumatta kerenskien ja kornlovien joutumissa peliin, — Venäjä on maailman vallan komoukseen kutsuva soitu, joka kutsuu maailman köyhälistön toimeen, antsen sille uskoa voimaansa. Ja se on mahtava nuja, joka raivaa ensimmäiset esteet pois tieltä, särkee säällyttä, riemuiten, patoja. Joista kohta jyrisevästi kuohunalla alkaa virrata koko maailman köyhälistön vapaudentuulas virta.

”seurauksista”, joilla uhataan ”vastaanhangottelijoita”.

Niinpä tässäkin konventionissa heti alusta pitäen käännettiin kaikki asiat luistamaan ”isänmaallisuus”-latua. Kaikki vastustus Gompersin vanhoillista politiikkaa vastaan merkittiin samalla vastustukseksi hallitusta vastaan. Tällainen diplomaattinen ote Gompersin taholta takasi hänelle ja hänen poliittikalleen täydellisen voiton ja toiselta puolen teki sosialistien vastaväitteet eri kysymyksiin nähden ”vaarallisiksi” isänmaalle.

Kun konventioni jo ennakoita oli ”runnattu” tälle kannalle, ei siitä mitään erikoisempaa työväen kokouksen luonnetta saattanut odottaakaan. Meikain jokainen ensimmäisen viikon istuntopäivistä oli varattu porvaripoliitikoitsijan käytettäväksi.

Kun viikon verran oli pidetty puheita puheiden jälkeen, niin ryhdyttiin kiireenkaupalla käsittelemään konventionin varsinaisia asioita. "Isänmaalliset" intohimot riehahtivat valloilleen, kun tuli esille ehdotus, että konventiointi antaisi kannatuksensa Gompersin lilelilapselle "Alliance

taminen merkitseisi samalla hallituksen vastustamista jne. Viitailtiinpa porvarilehdistön usein käyttämään "valttiin" "saksalaisiin rahoihin", "pettureihin", y. m. Näin saatiinkin edustajisto kiihkon valtaan ja "alliance" päätettiin hyväksyä. Vain viisitoista sosialistiedustajaa rehellises-

for Labor and Democracy". Sosialistien taholta painostettiin sitä seikkaa, että konventionille ei kuulu tuomita, eikä hyväksyä tällaista liittoa, sillä konventiointi on tarkotettu vain järjestämään A. F. of L:n omia asioita. Kun valtava osa edustajista näytti jo kallistuvankin tälle kannalle, niin silloin Gompersin "masiina" pantiin liikkeelle ja koko kysymys käännettiin sille toisalle, että "Alliancen" vastus-

ti oli vastarinnassa loppuun saakka.

Tämä "alliance"-kysymys samalla ratkaisi sotakysymyksen. Kun myöhemmin tuli esille ponsiehdotus, jossa ehdotettiin hyväksyttäväksi Gompersin sotapolitiikka, niin keskustelutta päätös hyväksyttiin. Sosialistit olivat jo "alliance"-kysymyksessä ilmaseet oman kantansa, joten sen uudistamiseen ei enää ollut syytä.

Samaa tietä alkoivat mennä muutkin kysymykset lävitse. Puhe- ja painovapaudesta hyväksyttiin Gompersin venyvä kanta. S. o. että painovapautta pitää säilyttää, mutta ei "rikollisiin" tarkoituksiin.

Eri unioiden riitakysymykset ammatti "oikeuksistaan" muodostivat huomattavan osan konventionin asioista. N. s. sukulaisioniot syyttelivät naapuriaan "vierailta vesillä kalastelemisesta". Niitä sitten penkottiin puoleen ja toiseen. Nämä kysymykset, jos mitkään, olivat omiaan osottamaan teollisuusunionismin väittämättömyyden, mutta samalla ne selvästi osottivat senkin, että teollisuusunioita ei saada yhtäkkiä syntymään. Kehityksen kautta niihin päästään ja eri edustajien — vanhoillisten — puheenvuorot osottivat heidänkin näkevän sen oikean suunnan, jota pitkin eteenpäin on pyrittävä. Tässä suhteessa konventiioni ei tehnyt toivotonta vaikutusta, vaikkakaan vielä suurta askelta tähän suuntaan ei otettu. Yhdessä ja toisessa kohdassa kuitenkin huomasi kehityksen parhailaan tekevän työtään ammattiunionien keskuudessa teollisuusunionistiseen suuntaan.

Erikaisen silmäänpistävä oli näissä riitakysymyksissä ei myös se, että eri unioiden edustajat mitä katkerimmalla tavalla puhuivat heidän ammattialallaan harjoitettavasta riistännästä ja herrojen suurista voitoista. Nämä lausunnot tulivat katkeria kokemuksia kestäneiden työläisten sydämenpohjasta. Niin pitkälle ei heidän luokkavaistonsa tosin vielä ollut kehittynyt, että olisivat ymmärtäneet kaikilla työaloilla olevan saman riistäjäluokan ja sen vuoksi ei missään kysy-

mysessä olisi pikkusormeakaan annettava riistäjäluokan hyväksi. - Kun päivälehdemme ovat jo selostaneet konventionin eri päätöksiä, tyydymme vain lopuksi huomauttamaan, että niin mustalta ja taantumukselliselta kuin konventiioni nyt näyttikin, niin nykyiset poikkeukselliset olot olivat siihen suurimpana tekijänä. Edelleen voitane varmuudella sanoa, että konventiioni ei täydellisesti edustanut jäsenistönkään todellista mielialaa. Jäsenistössä oleva tyytymätön aines toimii vain liian leväperäisesti. Etenkin edustajien valinnassa. Konventionissa on vuosivuodelta suurimmaksi osaksi aina vain samat edustajat, jotka jo ovat kehittyneet politikoitsijoiksi ja siis toimivat enemmän oman "diplomatiansa" näkökantojen mukaisesti kuin joukkojen mielipiteitä vastaavasti. Suuri osa jäsenistöstä varmaankaan ei tiedä, keitä heidänkin järjestöjään on ollut edustamassa, puhumattakaan siitä, että vaatisivat edustajiaan tilille siitä, mitä he ovat konventionissa tehneet.

Konventionin kautta ei voi odottaa valankumousta A. F. of L:ssa, vaan vasta jäsenistö sen kykenee tekemään. Ja siihen tarvitaan lisää ja pontevampaa kasvatustyötä A. F. of L:n jäsenistön keskuudessa. Enemmän huomiota ja osanottoa omille unioille ja sitä tietä eteenpäin konventionia myöten. "Ei suuret sanat suuta halkaise", vaan tarmokas valistustyö jäsenistön keskuudessa on se tekijä, joka takaa Amerikan työväenliikkeelle voitokkaan tulevaisuuden. Nykyinen aika onkin erittäin odollista valistustyön tekemiseksi. Tilaisuutta on käytettävä hyväksi.